

prima instanță – (judecătoria Edineț) C. Prisăcari
instanța de apel –(Curtea de Apel Bălți) E.Ababii, N.Chircu, D.Puşca

Î N C H E I E R E

01 februarie 2017

mun. Chişinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,
judecători

Valentina Clevadî
Galina Stratulat
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursurilor declarate de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Mariane Macarova și Teaburel Ana,

în pricina civilă, la cererea de chemare în judecată înaintată de Mariana Macarova împotriva Anei Teaburel privind încasarea prejudiciului moral și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 prin s-a admis apelul declarat de către Mariana Macarova, s-a casat hotărîrea judecătorei Edineț din 12 august 2016 și s-a emis o hotărîre nouă de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 05 iulie 2015 Macarova Mariana s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva Anei Teaburel solicitând încasarea prejudiciului moral în mărime de 10000 lei și a cheltuielilor de judecată în mărime de 500 lei.

În motivarea cererii de chemare în judecată a reiterat că, la 09 iunie 2015 aflându-se în vizită la nepotul său în localitatea Zăbriceni r-nul Edineț, a venit Teaburel Ana împreună cu trei angajați ai Direcției Asistență Socială, scopul vizitei fiind verificarea condițiilor de trai a copilului minor.

Susține că în timpul vizitei între reclamantă și Teaburel Ana s-a iscat un conflict, în urmă căruia, ultima i-a aplicat lovituri cu mâinile și picioarele în abdomen și în cap, astfel cauzându-i-i dureri fizice și care conform raportului de constatare medico-legală nr. 384, se califică ca vătămări corporale neînsemnate.

Indică reclamanta că durerea fizică și insultele aduse, au afectat-o, au dezonorat-o ca persoană, fiindu-i lezată demnitatea, iar toate aceste acțiuni inadmisibile i-au creat o stare de nervozitate, suferințe psihice și un prejudiciu sănătății sale.

Prin hotărîrea judecătorei Edineț din 12 august 2016 cererea de chemare în judecată înaintată de către Macarova Mariana, s-a respins ca neîntemeiată.

Nefiind deacord cu hotărîrea judecătorei Edineț din 12 august 2016, Macarova Mariana a depus apel nemotivat la 17 august 2016, ulterior la 07 septembrie 2016 a

depus apel motivat solicitând admiterea apelului și casarea hotărârii instanței de fond cu pronunțarea unei noi hotărâri prin care acțiunea reclamantului să fie admisă.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016, s-a admis apelul declarat de Macarova Mariana, s-a casat hotărârea judecătoreiei Edineț din 12 august 2016 și s-a emis o hotărâre nouă prin care s-a admis parțial cererea de chemare în judecată înaintată de Macarova Mariana.

S-a încasat de la Teaburel Ana în beneficiul Marianeii Macarova prejudiciu moral în mărime de 500 lei și cheltuieli de judecată în mărime de 500 lei. În rest acțiunea Marianeii Macarova privind încasarea sumei de 9500 lei de la Teaburel Ana, s-a respins ca neîntemeiată.

S-a încasat de la Teaburel Ana în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 175 lei.

La 28 noiembrie 2016 avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Marianeii Macarova a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 solicitând casarea acesteia și a hotărârii judecătoreiei Edineț din 12 august 2016 în partea în care acțiunea înaintată a fost respinsă și emiterea unei decizii de admitere integrală a acțiunii.

În motivarea recursului a indicat că, nu este de acord cu soluția instanțelor ierarhic inferioare, le consideră neîntemiate și pasibile de anulare în partea în care acțiunea a fost respinsă.

Relatează recurentul că soluția emisă de instanțele ierarhic inferioare relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză, ceea ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte. În cadrul examinării cauzei în fond instanța urma să dea apreciere și altor circumstanțe ale pricinii, în partea ce ține de fondul cauzei, în măsura în care ele au fost confirmate prin probe pentru soluționarea corectă a litigiului.

Consideră incorectă aprecierea cuantumului despăgubirilor morale stabilite de instanța de apel, mărimea sumei stabilite reprezintă mai mult defăimare decât despăgubire echitabilă.

La 23 ianuarie 2017 Teaburel Ana a depus recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 solicitând, admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Bălți din 25 octombrie 2016 și menținerea hotărârii judecătoreiei Edineț din 12 august 2016.

În motivarea recursului a indicat că, decizia instanței de apel relevă o insuficientă analiză a probatoriului administrat în cauză ce a condus la reținerea unei situații de fapt inexacte. Concluziile precum că în timpul certii dintre părți Macarova Mariana s-ar fi ales cu vătămări corporale neînsemnate, sunt eronate și contravin probelor cauzei.

Consideră recurentul că instanța de apel eronat a concluzionat prin prisma prevederilor art.1422 din Codul civil că Marianeii Macarova i-ar fi fost cauzat un prejudiciu moral, dat fiind faptul că ultima nu a prezentat nici o probă pertinentă și utilă care ar confirma care au fost acțiunile întreprinse de Teaburel Ana, care au atentat la drepturile personale nepatrimoniale cauzându-i în acest sens un prejudiciu moral. De asemenea susține recurentul că nu este de acord nici cu încasarea cheltuielilor de asistență juridică în mărime de 500 lei, acestea fiind nejustificat încasate.

Prin urmare, ambii recurenți și-au întemeiat pretențiile invocate în recurs prin

prisma prevederilor art.432, alin. (2), lit. a) și b) Codul de procedură civilă, care statuează expres că se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Cu referire la termenul de depunere a recursurilor, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Bălți a adoptat decizia la 25 octombrie 2016. Prin scrisoarea de comunicare din 02 noiembrie 2016 a expediat copia deciziei părților la proces, însă la materialele cauzei lipsește dovada recepționării copiei deciziei motivate de către recurenți, astfel recursul depus de Macarova Mariana la 28 noiembrie 2016 și respectiv de Teaburel Ana la 23 ianuarie 2017 sânt depuse în termen, conform prevederilor art.434 din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Analizând modul în care recurenții și-au exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursurile drept inadmisibile din următoarele motive.

Temeiurile de declarare a recursului sunt prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă.

Astfel, analizând argumentele recursurilor prin prisma existenței temeiurilor de declarare a recursului, Colegiul constată că acestea nu se încadrează în limitele stabilite de norma precitată, instanțele de judecată aplicând corect normele de drept material și de drept procedural.

Subsecvent, în conformitate cu art. 433 lit. a) Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Dezacordul recurenților cu decizia instanței de apel, relatarea situației, în viziunea recurenților, fără a indica un temei prevăzut de art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă, sunt inadmisibile din considerentele că nu se încadrează în prevederile art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și nu constituie temei de casare a deciziei, deoarece recursul exercitat are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și jurisprudența CEDO, conform cărei recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanțele ierarhic inferioare de judecată s-au pronunțat în modul corespunzător.

În conformitate cu art. 440 alin.(1) Codul de procedură civilă, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Totodată, Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII Codul de procedură civilă, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin. (4) Codul de procedură civilă, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 Codul de procedură civilă. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

Cu referire la argumentul recurenților privind aplicarea eronată de către instanțele judecătorești inferioare a normelor de drept material, colegiul menționează că în cererile de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al recurenților poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Având în vedere cele expuse mai sus, recursurile declarate de către avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Marianeii Macarova și Teaburel Ana nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Codul de procedură civilă și drept urmare, sunt inadmisibile.

În conformitate cu art. 270, art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) Codul de procedură civilă, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursurile declarate de avocatul Odobescu Ghenadie în interesele Marianeii Macarova și Teaburel Ana, se consideră inadmisibile.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,

Valentina Clevadî

judecători

Galina Stratulat

Dumitru Mardari